

MOJA PARAFIA

Nr: 1027
16/11/2014

XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

EWANGELIA: Mt 25, 14-30

„Dobrze, słuگو dobry i wierny...
Wejdź, aby radować się ze swoim panem”.

Dziś Jezus pyta nas: „Co zrobiłeś z tym, co otrzymałeś ode Mnie?” Ewangelia podaje dwie możliwości: zyskać lub nie powiększyć otrzymanych „talentów”. Każdy z nas otrzymał je „według jego zdolności”. Co dalej dzieje się z otrzymanym talentem? Czy liczę tylko na siebie, czy współpracuję z łaską Bożą, która pozbawia mnie stagnacji? Talent – zysk, radość lub lęk, strata. Przynosząc zysk usłyszymy: „wejdź, aby radować się ze swoim panem”. Nie ma zysku – „nieużytecznego słuگو wyrzućcie na zewnątrz, w ciemności. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”. Żyjąc w miłości z Bogiem, otrzymujemy coraz więcej łask, aby nasz talent przyniósł zysk. „Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane”. Dziękujemy Jezusowi za otrzymane dary. Przepraszajmy za niewykorzystane, zakopane. Bądźmy słuگami dobrymi i wiernymi.

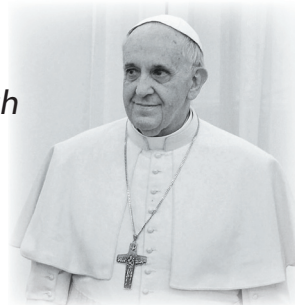
Adam Żak

Z KATECHIZMU KOŚCIOŁA

„Odmawiać w wierze „Credo”, to znaczy wchodzić w komunię z Bogiem i całym Kościołem”.

POSŁUCHAJ PAPIEŻA FRANCISZKA

„Przyznaję, że radości nie przeżywa się w ten sam sposób na wszystkich etapach i w każdych okolicznościach życia, nieraz bardzo trudnych. Dostosowuje się ona i zmienia, a zawsze pozostaje przynajmniej jako promyk światła rodzący się z osobistej pewności, że jest się nieskończenie kochanym, ponad wszystko”.

RADOM – UKOCHANE MOJE MIASTO – MIASTO PIĘKNA, POKOJU I RADOŚCI

Tak wiele jest na świecie pięknych miast.
Nocą nad nimi gwiazdy płoną srebrne
i księżyc się uśmiecha sympatycznie.
A dniem - niezależnie od pory roku - czy to
zima, lato, jesień czy wiosna
Paryż, Tokio, Rzym, Sydney czy Barcelona
w błękitnie nieba zanurzone,
śmieją się do złocistego nieba ślicznie!
Lecz na mapie świata jest także moje miasto,
w którym żyć mi przyszło lat już przecież niemało.
No właśnie.

To Radom. Tyle dobrego o nim napisać by się chciało.
Na wspomnienie o nim nieśmiały uśmiech sympatii doń
na moich ustach jakże często gości...

Choć nie jest ono może piękną metropolią...
To nic. Wszak tu jest mój dom, mój świat, tu żyli tak długo
Rodzice moi Najdrożsi,
o których ja, w podeszłym wieku człowiek
nie umiem wprost myśleć bez szczerej tęsknoty
i naturalnie bez niedającej się wprost wyrazić, ogromnej,
przeogromnej miłości!

Radom - gród prastary, może się poszczycić
bogata historią ośmiu długich wieków...
Na Rynku, co Placem 800-lecia nazywają
Wznoszą się historyczne miasta pomniki,
Gdy patrzę na złotą jesienią ugaszone: Dom Esterki,
Dom Gąski czy dawne Archiwum
i inne bogato sztukaturą zdobione
wąziutkie, stylowe kamieniczki ulic:
Moniuszki, Piłsudskiego, Żeromskiego,
etc... ech, co tu wyliczać!

Ja kocham swój Radom, jak coś najdroższego,
i nie zamieniłabym się, by gdzieś indziej mieszkać
Z nikim, no po prostu z nikim!

Gdy ranek się budzi nad Radomiem starym,
Gołębie szybują po błękitnie nieba.

A jak patrzę na nie z iskierką zazdrości...
Myślę sobie wtedy: Och szczęśliwe ptaki,
One widzą wszystko: miasta panoramę
I piękne osiedla:

Gołębiów, Michałów, Wośniki, Południe
I nad podziw piękne prastare świątynie:
Pełen majestatu kościół Bernardynów
i strzelistą wieżę kościoła Farnego

I jeszcze do tego - czarowne, pokryte patyną lat wielu
przepiękne kopuły Katedry Mariackiej.
A więc Przyjacielu!

Ja kocham to miasto o każdej dnia porze:
I rankiem, gdy biegłam, do swej dobrej szkoły
W południe, gdy słyszę dźwięk kościelnych dzwonów
O zmierzchu, gdy słońce czerwone
zniża się do kresu, by nocą odpocząć...

Radomiu najmiłszy! Zawsze będziesz piękny;
spowity w śnieżynki, czy w złociste liście,
czy to kiedy wiosną wybucha bżów biel i ametyst
czy w żarze południa, gdy czerwcowe słońce
obudzi tysiące kolorowych kiści (kwiatów).
Niech nad mym Radomiem, w każdej porze roku
lśni tęczowe słońce

Radosne, promienne, od szczęścia gorące!
Powiem teraz, wolniej, bardzo uroczyście:
Ty jesteś najmiłsze z miast, które poznałam,
I niemłodym sercem silnie pokochałam,
iż nie można bardziej, me kochane miasto!
Dziękuję Ci, że istniejesz.

Katarzyna Wilczyńska

ZANIM ZROBI SIĘ ZA PÓŹNO

„Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą”.

ks. Jan Twardowski

Kiedy odchodzą od nas najbliższe, najdroższe nam
osoby, to zawsze jest za szybko. Dopiero wówczas
słowa ks. Twardowskiego stają się takie oczywiste.
Dopiero wówczas żałujemy straconych szans na oka-
zywanie im czułości. Dopiero wówczas dostrzegamy,
ile dobrych rad zlekceważyliśmy, a przecież kryła się
w nich miłość i troska o naszą przyszłość.

Chcąc uciszyć sumienie zasypujemy ich groby kwiatami.
ZA PÓŹNO.

Kwiaty ofiarujemy ludziom żywym, zmarłym – należyty
szacunek i modlitwę.

Przyjacielu, jeszcze dziś kup kwiaty dla żony i daj jej
ot tak bez okazji.

Żono, przytul się do męża zalotnie, podziękuj za bukiet
i nie pytaj go ile kosztował. O finansach porozmawiasz
przy innej okazji.

Kochany Tato, Mamo, Dziadku, Babciu...
Jeszcze dziś w modlitwie wstawię się za Wami do Boga.
Odszukam w pamięci Wasze życzliwe rady i korzystać
z nich będę w pielgrzymce do Domu Ojca.
Jeszcze dziś, zanim zrobi się za późno...

*Tyłu pytań nie zadałam Ci, Tato...
Wybacz Mamo, że nie okazywałam,
jak bardzo byłeś mi droga...*

Tak szybko zrobiło się za późno...

Jadwiga Kulik

KATECHEZA XLIII

OBRZĘDY KOMUNII: ZNAK POKOJU, ŁAMANIE CHLEBA

Znak pokoju

Znak pokoju obecny jest w Liturgii od samego początku jej istnienia. Przygotowuje on nas na spotkanie z Chrystusem w Eucharystii. Do stołu Pańskiego przychodzimy nie jako zbiór przypadkowych osób, ale jako Kościół, Ciało Chrystusa. Znak pokoju nie tylko wyraża jedność zgromadzonych wiernych, ale ją również tworzy. W Liturgii każdy znak nabiera wymiaru sakramentalnego, tzn. ma moc stwarzania rzeczywistości, którą oznacza. Podobnie jest ze znakiem pokoju, w którym Kościół prosi o pokój i jedność dla siebie samego i całej ludzkiej rodziny, wierni zaś okazują sobie trwającą w Kościele komunie i miłość, zanim przyjmą Najświętszy Sakrament. Przepisy liturgiczne polecają, aby znak pokoju przekazywać poprzez ukłon w stronę najbliższych stojących osób. W mniejszych grupach można stosować podanie ręki. Inne praktyki są dopuszczalne, ale za zgodą władzy kościelnej. Na wezwanie kapłana „Przekażcie sobie znak pokoju” nie należy wypowiadać żadnych słów.

Znak pokoju przekazujemy w gronie najbliższych stojących osób. Nie należy odbywać wędrówek po kościele, aby przekazać znak pokoju jak największej liczbie osób. W tym momencie Liturgii absolutnym centrum jest ołtarz, na którym znajdują się konsekrowane Postacie Eucharystyczne – Ciało i Krew Chrystusa. Kapłan również nie powinien wychodzić z prezbiterium, aby przekazać znak pokoju wiernym. Wszyscy jesteśmy członkami

ludu kapłańskiego i możemy przekazywać sobie znak pokoju tam, gdzie jesteśmy, bez zakłócania przebiegu Liturgii.

Łamanie Chleba Eucharystycznego

Po znaku pokoju celebrans łamie konsekrowaną Hostię i maleńką jej część umieszcza w kielichu z Krwią Pańską. W tym momencie, po cichu wypowiada słowa: „Ciało i Krew naszego Pana Jezusa Chrystusa, które łączymy i będziemy przyjmować, niech nam pomogą osiągnąć życie wieczne”. Jest to znak zjednoczenia Ciała i Krwi Jezusa żyjącego i chwalebego w dziele zbawienia.

Łamanie chleba to ważny gest liturgiczny. Spełniony przez Chrystusa podczas Ostatniej Wieczerzy, oznacza, że wierni, choć liczni, tworzą jedno Ciało przez przyjmowanie komunii z jednego Chleba, jakim jest Chrystus umarły za zbawienie świata i zmartwychwstały. Wyraża on nasz udział w jednym Ciele Chrystusa i braterstwo przy stole Eucharystycznym. Jednocześnie nawiązuje on do złamania jarzma naszych grzechów przez Jezusa na krzyżu.

Łamaniu Chleba Eucharystycznego towarzyszy błaganie: „Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata”. Zwykle jest ono śpiewane lub recytowane. Można je powtórzyć kilkakrotnie, aż obrzęd łamania Chleba zostanie zakończony. Ostatnie wezwanie kończy się słowami: „Obdarz nas pokojem”.

za: www.diecezja.radom.pl

Odeszli w październiku do Pana:

Joanna Korcz /l. 33/
Mariusz Skrzek /l. 45/
Krystyna Małgorzata Balana /l. 53/
Jan Kozera /l. 69/
Marianna Korczak /l. 71/
Wiesław Romuald Matuszewski /l. 71/
Elżbieta Urszula Puchaczewska /l. 73/
Jan Jerzy Kupiec /l. 81/
Genowefa Staręga /l. 82/
Marianna Bernaciak /l. 83/
Stanisław Pysiak /l. 84/
Czesław Gajek /l. 85/
Henryka Kosiec /l. 86/
Kazimiera Helena Zdziech /l. 86/
Teodor Piotr Tokarski /l. 86/
Teodozja Gładysz /l. 87/
Marianna Kołodziejczyk /l. 88/
Władysław Tęcza /l. 93/

Sakrament chrztu świętego w październiku przyjęli:

Zofia Zając
Antoni Górski
Ada Walkiewicz
Jan Fałek
Zofia Grzegorzczak
Monika Joanna Czachor
Nikodem Michał Domański
Alan Stanisław Zakonek
Adam Kołodziejczyk
Maksymilian Michał Szczęśny

Sakrament małżeństwa w październiku przyjęli:

Monika Idziak i Mateusz Kosonóg
Małgorzata Siewierska i Karol Czartoryski
Justyna Bielawska i Radosław Zabrzuch
Angelika Szulik i Paweł Andrzej Loba

KALENDARZ LITURGICZNY

16 listopada 2014r. - NIEDZIELA
Imieniny: Edmunda, Marii, Marka
LITURGIA SŁOWA:

Prz 31, 10-13. 19-20. 30-31

PSALM 128, 1-2. 3. 4-5

1 Tes 5, 1-6

EWANGELIA: Mt 25, 14-30

17 listopada 2014r. - PONIEDZIAŁEK

Imieniny: Grzegorza, Walerii

LITURGIA SŁOWA:

Ap 1, 1-4; 2, 1-5a

PSALM 1, 1-2. 3. 4 i 6

EWANGELIA: Łk 18, 35-43

18 listopada 2014r. - WTOREK

Imieniny: Romana, Anieli, Klaudyny

LITURGIA SŁOWA:

Ap 3, 1-6. 14-22

PSALM 15, 1b-3a. 3bc-4. 5

EWANGELIA: Łk 19, 1-10

19 listopada 2014r. - ŚRODA

Imieniny: Pawła, Elżbiety, Seweryna

LITURGIA SŁOWA:

Ap 4, 1-11

PSALM 150, 1-2. 3-4. 5-6

EWANGELIA: Łk 19, 11-28

20 listopada 2014r. - CZWARTEK

Imieniny: Edmunda, Edyty

LITURGIA SŁOWA:

Ap 5, 1-10

PSALM 149, 1-2. 3-4. 5-6a i 9b

EWANGELIA: Łk 19, 41-44

21 listopada 2014r. - PIĄTEK

Imieniny: Janusza, Konrada

LITURGIA SŁOWA:

Ap 10, 8-11

PSALM 119, 14 i 24. 72 i 103. 111 i 131

EWANGELIA: Łk 19, 45-48

22 listopada 2014r. - SOBOTA

Imieniny: Cecylii, Stefana

LITURGIA SŁOWA:

Ap 11, 4-12

PSALM 144, 1a i 2bc. 9-10

EWANGELIA: Łk 20, 27-40

Oni odeszli,
My pamiętamy.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś gościmy w naszej parafialnej wspólnotcie ks. Jurija Sicińskiego SAC z Ukrainy. Po Mszy świętej będzie można złożyć do puszek ofiarę na potrzeby Kościoła katolickiego na Ukrainie.
2. Kolejne spotkanie w ramach tzw. „kursu przedmałżeńskiego” dzisiaj o godz. 14⁰⁰ w kancelarii parafialnej.
3. Dzisiaj o godz. 15³⁰ zostanie odprawiona Msza święta dla młodzieży przygotowującej się do przyjęcia sakramentu bierzmowania i ich rodziców.
4. Dzisiaj po Mszy świętej wieczornej w kościele odbędzie się „Wieczór ojczyzniany ze św. Janem Pawłem II”. Na ten wieczór zaprasza Zespół JPPII z Mazowszan i naszej parafii.
5. Przez cały listopad codziennie o godz. 17²⁰ czytamy wypominki i odmawiamy różaniec, a o godz. 18⁰⁰ sprawujemy Mszę świętą w intencji zmarłych poleconych w wypominkach.
6. W przyszłą niedzielę, 23 listopada, przypada Uroczystość Chrystusa, Króla Wszechświata – patronalne święto polskiej Prowincji Księży i Braci Pallotynów. W tym szczególnym dla nas dniu, polecamy się Waszym modlitwom. Uroczystość ta jest również świętem Akcji Katolickiej i Katolickiego Stowarzyszenia Młodych. Niedziela Chrystusa Króla jest ostatnią niedzielą w Roku Liturgicznym.
7. Wspólnota Chrystusa Zmartwychwstałego „Galilea” zaprasza na kurs „Nowe Życie”, który odbędzie się w naszej parafii w dniach 21-23 listopada. Informacje: Marcin (tel. 600 380 220, galilejczyk@gmail.com) i Sławek (tel. 501 125 559, radom.galilea@gmail.com).

UWAGA ANIOŁY!

UWAGA RÓŻAŃCOWO - BIBLUNE DZIECI!

Od 29 października trwa wielkie poruszenie w Anielskich Chórach
– tak pięknie chodźcie na Nabożeństwa różańcowe!

Czas na dalsze rozstrzygnięcia
w KONKURSIE O RÓŻAŃCOWEGO ANIOŁA!

Wszyscy, którzy wrzucili choćby jeden konkursowy kupon
– 23 lub 30 listopada po Mszy świętej
koniecznie zgłóście się w zakrystii do ks. Pawła.

Redakcja

TYLKO DLA DOROSŁYCH

„Powierzaj dziecku stale rosnącą odpowiedzialność – podobnie jak inne umiejętności, trzeba ją wciąż trenować”.

MOJA PARAFIA. Parafia św. Józefa, Radom, ul. Młodzianowska 124, tel. 48 366 81 03, www.mojaparafia.za.pl, mojaparafia@gmail.com

Redakcja: Katarzyna Wilczyńska, Agnieszka Kołodziejaska, Aleksandra Faryna, Adam Żak, Bartłomiej Paduch, ks. Paweł Ślizewski SAC.

Współpraca: Sylwia Klochowicz - Matfacka, Bernard Pająk.